

— **Mati nemške cesarice — umrla.** O ravnokar umrli vojvodinji Šlezvik-Holšteinski materi sedanje nemške cesarice piše nek nemški častnik, da ni dosti manjkalo, da je bila svoječasno postala — francoska cesarica. Ko se je princu Napoleonu posrečilo priti na vladarski prestol, se je namenil, da poroči kako evropsko princezinjo, katera bi po svojem pokoljenju delala „čast francoskemu prestolu“. Najprej je mislil na Karlo Wass, iz nekdanjega švedskega kraljevega potomstva, ker pa se je ta zveza razdrila in je lepa Karla potem vzela Alberta sedanjega saksonskega kralja, si je Napoleon iskal druge neveste in med tem tudi postal cesar Francije. Izvolil si je toraj princezinjo Adelajdo Hohenlohe-Langenburško in se nadejal podpore pri — angleški kraljici, ki je teta princezinje. V ta namen je poslal svojega zaupnika Walevskega v London, da poprosi roke princezinje. Toda tu so se začele gibati politične intrige Nemcev, kateri so imeli že svoj napad na Francijo za 1870-1871 sklenjen. Knez Hohenlohe je pisal tajno pismo na angleški kraljevi dvor „da je vendar veliko težko“, ki govorijo zoper zvezo Napoleona III. s princezinjo Adelajdo in te težkoče da so „narodnost in vera“ (Adelajda je bila protestantinja) itd. Tudi knez Bismarck je imel svojo besedo vmes in tako se je zveza razbila. Ker so Nemci kakor rečeno, že imeli načrt Francijo napasti in jo tudi razdrobiti če mogoče, seveda pa niso hoteli, da doleti na francoskem prestolu nezgoda germansko žensko, kar bi se bilo tudi zgodilo, oziroma bi Nemci proti Franciji morda drugače nastopali, da je bila ondi cesarica Germanka. Ker so pa Nemci še imeli tako napeljano s svojimi intrigami v Parizu, da zapeljani francoski narod vrže cesarstvo in si speče republiko, kar vedno pomeni poraz države, so hoteli prihraniti nezgodo ženi svoje vere in svojega mišljenja. Taka je germanska politika

— **Pobarvana zaušnica.** Propalost neke izvrstne pariške družbe se pojavlja zlasti v tem predpustnem času. Tu je vse polno raznih afer in aferic med nezvestnimi zakonskimi itd., kateri se medsebojno zastrupljajo, streljajo, polivajo z razjedajočimi kisljinami, in kar je tacega še več. Tragikomičen pa je bil sledeč prizor, ki se je pripetil mej dvema ljubosumnima ljubicama ni dolgo tega v Parizu. Obe sti imeli radi nekega brhkega častnika, vendar je bila od njega bolje odlikovana gospica Luciene kakor pa gospica Rozika. To je pa poslednjo tako užalilo, da se je hotela nad svojo prijateljico zmaščevati. Seveda jej ni od svojega črnega načrta ničesar razodela, nasprotno, ob novem letu letos jej je poslala dve stekleničici parfuma z voščilom vred, kar je prijateljico zelo vzradostilo menivšo, da je ona vse pozabila. V tej mehki zavesti je odprla eno stekleničico ter si pomazilila z duhtečo tekočino obe lici. Pri tem je pogledala v zrcalo — toda joj groza! V tem trenutku se je prepričala o vsej hudobiji svoje sovražnice: njena lica so bila najprej zelenkasta, kmalo na to temnozeleno in naposled črna ko krokarjevo perje. Zdaj je videla, kaj je pomenilo laskanje nasprotnice in šla je, da si v bližni drogeriji najprej da kemično izprati obraz, potem pa, da izvede tudi svoj načrt maščevanja. Kakor vihar je planila v sobo svoje sovražnice in predno se je ona mogla skriti, zaslomila jej je krepko zaušnico. V malo trenutkih se je poznala na licu Rozike cela roka z vsemi petimi prsti in sicer najprej zelenkaste barve, potem temnozeleno, naposled pa črna ko krokarjevo perje. Stvar se je kmalo raznesla in zvedel jo je tudi ljubček, ki je obe potem zapustil.

— **Cvetice — generali.** Kako se Angleži navdušujejo za svoje junake v Afriki je sledeči dokaz. Neka vrtnarska družba v Londonu je priredila zdaj razstavo samih orhidej. Vsaka posebna vrsta teh cvetlic po nosi ime kakega angleškega generala v Afriki. Tako je ime eni „general Roberts“ druga je „general French“ tretja „general Sir Redvers Buller“ četrta „Lord Kitschener“ itd.

— **Tat prstanov** Štefan P. je prišel k Mariji Lozej, ki stanuje v Trstu v ulici Farneto št. 21, ter se z njo razgovarjal. Med tem časom je prišla soseda in prosila Marijo Lozej, naj ji posodi en prstan, da ji ga precej nazaj prinese. Lozejka je šla v omaro in prinesla v kuhinjo malo škatljico s 3 prstani od katerih je jednega oddala sosedi, dva pa je s škatljo postavila na mizo. Kasneje je hotela prstane spraviti in je pogledala v škatljo, a prstanov ni bilo več. Ker drugih oseb v onem času v hiši ni bilo, je precej sumila na P. in prijavila stvar redarstvu, katero je čez nekaj ur prstane dobilo v zaloga-nici zlatenine kjer je tat na nje sprejel 140 kron. Tatu so pozneje zaprli.

— **Premoženje umetnika** Na Dunaju umrli skladatelj Millöcker je zapustil 300.000 goldinarjev premoženja. Kakor glavne dediče je imenoval šest dobrodelnih društev dunajskih, udova njegova dobode 4.000 gld. letne rente in dohodek od tantijem Millöckerjevih skladb v gledališčih. Hči umetnikova dobi 40.000 goldinarjev. Skladatelj, ki je v svojih mladih in najlepših dneh moral stradati, je umrl kakor bogataš, a svojega pošteno zasluženega bogastva ni dolgo užival.

— **Odškodnina za ukradeno ljubezen** V Novem Yorku v Ameriki je bila dne 5. t. m. jako zanimiva kazenska obravnava Soproge gospe Melvinije Prunier, jako lep in od bogatih dam novojorških zelo iskan kočijaž, je tako zelo dopadel milijonarki gospej Lillian Ash, da je hotela na vsak način dobiti v last njegovo srce. No, naposled se jej je to tudi posrečilo, — kaj se za denar vse zgodi! Toda s tem ni bila meni nič tebi nič zadovoljna soproga kočijaževa, ki je imela stareje pravice do njega, kakor milijonarka. Izmislila si je sledeče: ker si mi ukradla srce moža, plačala mi ga bodeš z denarjem in šla je tožiti. Na sodišču je zahtevala 75.000 dolarjev odškodnine. Sodišče pa s to zahtevo ni bilo zadovoljno, vendar jej je priznalo 15.000 dolarjev. Kočijažka je zdaj bogata gospa in si lahko poišče drugega lepega moža. Morda se jej posreči še kaka kupčija.

— **Usmrčenje — teatralično.** Američani so najpraktičnejši narod na svetu. Vsako stvar znajo izrabiti. Nedavno so v mestu F. na javnem trgu usmrtili morilca. Malo ur pred obešenjem pa je oblastvo izvedelo, da žive morilčeva žena in otroci v veliki bedi. Zato je šerif ukazal, da se naj usmrti morilec na dvorišču, a okoli in okoli morišča naj se postavijo klopi in stoli za gledalce. Vsak sedež je veljal 2 — 3 dolarje. Občinstvo se je kar trgalo za vstopnice, in predno so morilca usmrtili, mu je sodnik povedal, da znaša vstopnina, po odbitku stroškov, malone 2.000 dolarjev, katere dobe žena in otroci. Morilec se je ginjen zahvalil za plemenito inicijativo in odšel v smrt.

Loterijske srečke

V Lincu dne 27. januarja t. l.: 62, 63, 19, 22, 85.

V Trstu dne 27. januarja t. l.: 25, 79, 64, 14, 9.

V Pragi dne 31. januarja t. l.: 70, 20, 51, 41, 54.

Tržne cene.

V Ljubljani dne 31. decembra 1899. Pšenica 18 kron — vin., rž 14 kron — vin., ječmen 13 kron 60 vin., oves 12 kron 40 vin., ajda 18 kron — vin., proso 20 kron — vin., turšiča 12 kron — vin., leča 24 kron — vin., grah 20 kron — vin., fižol 20 kron — vin. Vse cene veljajo za 100 kilogramov.